

Adults en acció

Nº 48

Associació Zitzània

OPINA, PARTICIPA, DIGUES LA TEVA

índex

Editorial	4
El cafè	8
L'anècdota de la teva vida	13
Activitats de l'escola	16
Temps de tradicions	20
Racó literari i artístic.....	26
Sota la palmera	37

Editorial

Conèixer nous alumnes, engegar el curs de GES, el curs de proves d'accés a la Universitat per majors de 25-45 i CFGS, les etapes Instrumental, les classes de llengües d'Acollida i els cursos COMPETIC són dos dels principals objectius que els docents de l'escola hem intentat fer i garantir amb il·lusió i responsabilitat durant aquest trimestre que s'acaba. La incorporació de nous alumnes és vigent tot l'any gràcies a la matrícula viva en els estudis de GES i Llengües d'acollida.

Aquest trimestre, com molts de vosaltres sabreu, ha estat agitat socialment i políticament. Des de la revista i amb veu de l'escola us volem fer saber que totes les sensibilitats són enteses i respectades. Sabem que el color, l'origen o la ideologia dels nostres alumnes, docents i PAS és inclosa a l'escola i volem que així continuï sent. Alguns partits polítics utilitzen l'escola com un instrument polític. L'educació pública, i a poder ser de qualitat, és un dret fonamental (article 27) i el model de l'escola catalana, com molts d'altres, és un exemple a seguir en l'àmbit lingüístic.

La revista, i aquestes línies, us anima i us recorda a què mai ningú, sigui d'on sigui, us tregui les ganes d'aprendre, d'aprovar, de suspendre per superar-se, de criticar per construir, de rebatre, de compartir i de ser persones amb opinió crítica. Els coneixements i els aprenentatges us obriran portes personals i professionals. Així és que esperem que el 2018, un d'aquests subtils consells estigui en la vostra llista de propòsits.

No acabarem l'Editorial sense fer una menció especial i merescuda a les nostres "Anes" professores absents: Ana Martín i Ana Laudó. Esperem que us milloreu i que estigueu el més aviat possible entre nosaltres.

Per acabar, la comissió de la revista i l'equip docent del CFA La Concordia us desitja **BONES FESTES i FELIÇ 2018!**

Educamos y enseñamos

Según el diccionario de la RAE el significado de adoctrinar es inculcar a alguien determinadas ideas o creencias. Desde el día 1 de octubre los acontecimientos relacionados con Cataluña pretender justificar la inoperativa, inexistente y injustificada vía de diálogo en un país democrático apoyada por la violencia.

La escuela desde hace unos días ha fijado el punto de mira de aquellos que pretender desacreditar l'escola catalana. Dado que la constitución es el marco de referencia que recoge acciones y efectos legales sobre los cuales se quiere justificar el no hacer nada por el diálogo con Catalunya, les expongo lo siguiente. El artículo 3 de la constitución

1. El castellano es la lengua española oficial del Estado. Todos los españoles tienen el deber de conocerla y el derecho a usarla.
2. Las demás lenguas españolas serán también oficiales en las respectivas Comunidades Autónomas de acuerdo con sus Estatutos.
3. La riqueza de las distintas modalidades lingüísticas de España es un patrimonio cultural que será objeto de especial respeto y protección.

El alumnado escolarizado en centros de Cataluña habla y es competente en español, catalán e inglés, francés o alemán. El sistema de inmersión lingüística funciona perfectamente y permite a los alumnos hablar, entender y comprender, un mínimo de tres lenguas. En el caso de Vielha, por ejemplo, aprenden estas cuatro, además, de su propia lengua el aranés y por proximidad geográfica, el francés, igual que el principado de Andorra incluye el catalán, el español, el inglés y el francés. El sistema de aprendizaje de un niño/a con esta diversidad desde el punto de vista cognitivo y lingüístico es excelente. La riqueza de las distintas modalidades lingüísticas se trabaja y se evalúa como patrimonio cultural. Muchos de los docentes de la escuela pública de Catalunya vienen de Valencia a trabajar aquí y de otras comunidades vecinas, la bolsa no excluye a nadie por su lengua materna.

El problema desde el día 1-O, sí que está relacionado con la educación, con la ética y con la falta de moral de muchos de los que cargaron contra gente mayor y contra personas defendiendo que votar un referéndum era un hecho ilegal. Eso sí que es estar adoctrinado. Ciertas personas se creen sus propias palabras fuera de la realidad y del contexto. Más de un partido apoya la violencia, no pronuncia la palabra perdón, respeto... Y el jefe del estado no hace referencia en ningún caso a las cargas. Es preocupante como sociedad no pronunciarte en contra de un acto violento, fomentar el odio y no poner el freno a los grupos que alimentan ideas equívocas.

Si en su época educativa hubiesen estudiado más de una lengua, más de una realidad lingüística, tendrían más pluralidad. La escuela catalana ofrece un abanico de realidades y sensibilidades que hay que respetar.

Parte del problema político y social en el que estamos metidos va de la falta de educación, de la falta de sensibilidad, de la falta de moralidad, de la falta de ideas y de la falta de comunicación que todo hablante de más de una lengua conoce y practica de sobras. Su materia gris piensa diferente y actúa diferente.

Con esto no quiero decir que todos los hablantes sólo del español sean incultos, pero el hecho de conocer más realidades amplía horizontes. En las aulas de Catalunya hay alumnos procedentes de Marruecos, África, Rumanía, Siria o muchos países de Sudamérica. ¿Cómo podemos adoctrinar y inculcar ideas sin conocer su realidad?, ¿Cómo queremos que nuestro alumnado aprenda sin que se puedan relacionar?, ¿Cómo narices adoctrinamos si en el curriculum de educación de primaria, secundaria y adultos este verbo no aparece en ninguna competencia, ámbito, criterio de evaluación o contenido clave?

Igual están utilizando este verbo para justificar sus inmorales y inhumanas acciones.

Estudien lenguas, léanse de nuevo el artículo 3, entiendan que la realidad en su territorio es múltiple y repasen contenidos de la ESO o antiguo graduado porque se les han olvidado por completo. De mientras muchos de los profesores de Catalunya explicaremos el significado en tres o cuatro lenguas del significado de "Som gent pacífica" y "Els carrers seran sempre nostres" para construir una sociedad con valores humanos y plurales.

Elena Triñaque Gilart

Per què sortim al carrer a manifestar-nos?

Quan la gent surt al carrer, és per fer un ús de la seva llibertat d'expressió i manifestació.

És un dret fonamental de les persones i està emparat per diversos acords i principis dels Drets Humans i legislacions constitucionals.

Per què ens manifestem? Són diversos els motius es poden fer per anar en contra o a favor d'una situació política o social. Per exemple, ens manifestem en contra d'una guerra que considerem injusta o un acte de terrorisme, ens manifestem a favor del canvi de polítiques socials d'un govern...

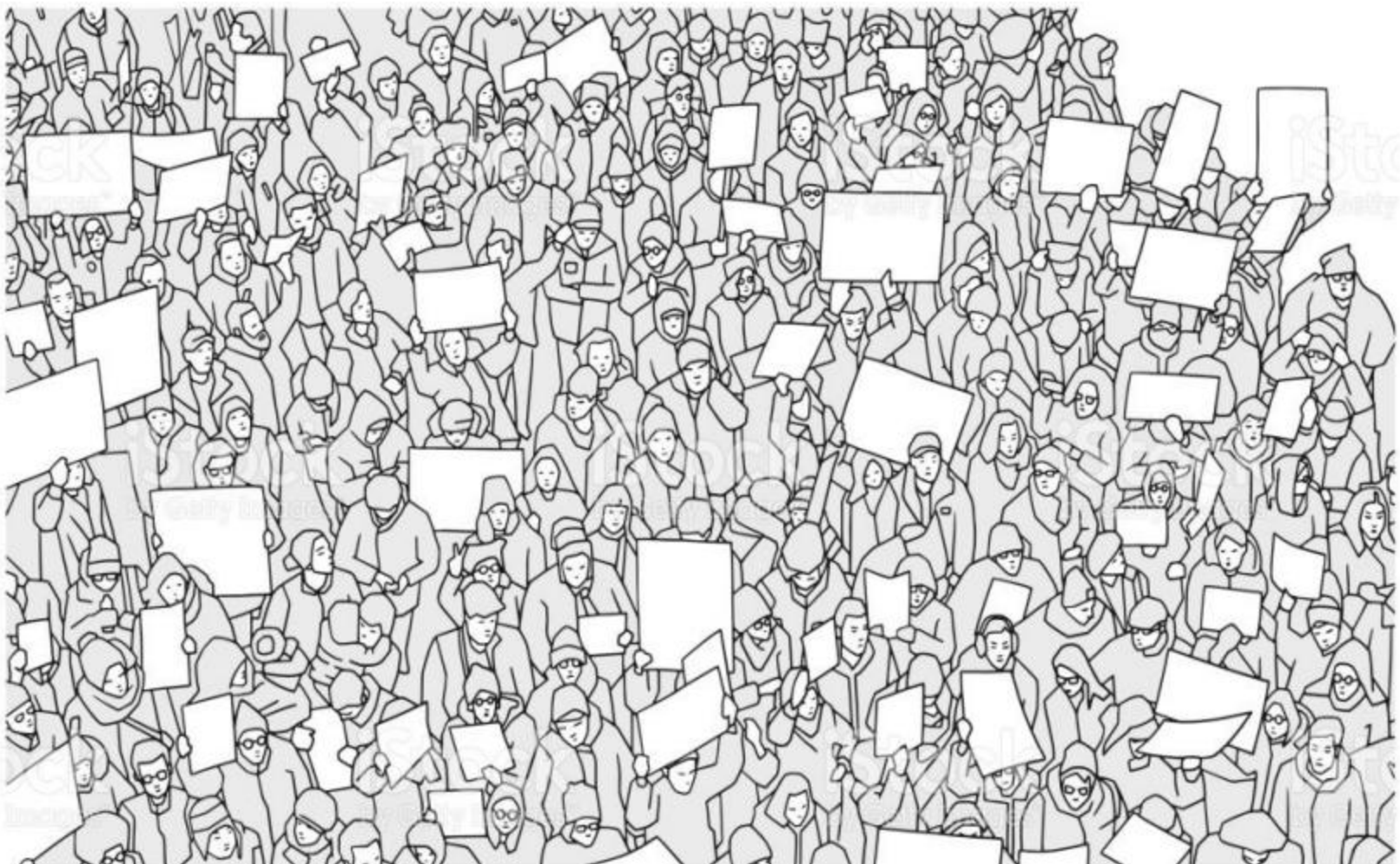
La manifestació, la protesta, ajuda a mantenir l'esperit crític del poble en considerar-nos subjectes polítics actius i no mers súbdits, acceptant sense obrir boca algunes lleis que poden ser injustes.

La manifestació és positiva, crea complicitats entre els ciutadans que hi participen i obliga als poders polítics a considerar-nos àrbitres de la seves decisions.

Aquesta és en poques paraules la meva idea de sortir a manifestar-nos.

Susi Gonzalo

Català lllindar

El cafè

El velocípede

Un bon dia com avui, el Marquès Karl Drais es trobava al jardí assegut a la seva cadira de color blanc; més pensatiu que mai. Li agradava esmorzar en silenci, escoltant la tranquil·litat que l'envoltava, el seu got de llet i les galetes que no li faltaven mai. Un cop l'estómac ple, li agradava fer una passejada, però aquell matí es va deixar mig esmorzar; la nit anterior no havia dormit a causa dels nervis que tenia. La seva inquietud era la conseqüència de la presentació del seu invent a tota la ciutat, una revolució en el seu temps: el velocípede.

Eren les sis de la tarda i la plaça estava plena, no hi cabia ningú més, havia posat cartells per tot arreu. La gent estava alterada perquè no sabia el que Karl Drais tenia preparat per dir o per ensenyar. A un costat de la plaça es trobava un petit escenari amb un objecte tapat per uns llençols de color negre, al costat estava el marquès mirant atentament la gent que havia vingut, no s'ho podia creure. Poc a poc, la gent va començar a pujar el to de veu. Portaven hores esperant i volien saber el que s'amagava sota els llençols.

De sobte, el marquès va agafar amb les dues mans els llençols negres i... el públic es va quedar mut, i tot seguit es va començar a veure l'objecte deixant-lo a la vista de tothom.

Karl Drais va fer una llarga exposició del que era i del nom que tenia, la gent s'ho mirava estranyada i amb molt de xivarri, fins que va decidir baixar-lo de l'escenari. El marquès va insistir en què es deixés un camí entre el públic i entendrien millor tot el que havia explicat. La gent li va fer cas i van veure com pujava a sobre d'aquell objecte.

La multitud va començar a obrir-se i Karl Drais es va passejar deixant a tothom amb la boca oberta. Això va ser al 1817 i es coneixia com a velocípede, però a dia d'avui encara segueix amb nosaltres una mica més evolucionat anomenat bicicleta.

Dani Luque Claramunt

Hi ha dies que pagaria la pena no haver-se aixecat del llit!!!!

No us ha passat mai que t'aixequis un dia i comencin a passar-te despropòsits un darrere de l'altre?

La realitat sempre supera a la ficció, no ho dubtis. L'altre dia com cada matí em vaig aixecar a les vuit, em vaig rentar la cara i quan m'acosto a la nevera per agafar el cartró de llet... no hi havia!!! Ostres! Quina mala pota, començo a cercar al rebost i endevineu que... tampoc en quedava.

-Caram, si que he començat bé el dia! Bé, em vestiré i aniré a desdejunar a la granja de la cantonada, quin remei!

A l'arribar a la granja, em demano un cafè amb llet i una pasta, però quan en Miquel posa en marxa la cafetera, li peta en tota la cara i el crema. Ara corrents truca al 112 perquè vingui una ambulància i l'atenguin les cremades que ha sofert a les mans i la cara. Ufff, quin esglai!

Total que sense desdejunar me'n torno a casa i agafo la bossa del gimnàs, a veure si faig una mica d'esport.

A l'arribar em trobo amb els companys de Zumba. – Ei, com aneu? Feu la classe?

- Sí, és clar, i tu? Em contesten a cor .

- Clar la fa la Eli?

- Això diu l'aplicació.

Però quan entra el profe no era l'Eli sinó el Xavi, uff! Massa salsa, aquest li agrada la salsa i el reageton . – El dia millora per moments!!!

Quant acabo la classe, una mica desanimada, penso, a la millor amb la dutxa millora en dia. – Il·lusa!!! És la llei de Murphi, quan ja creia que no podria empitjorar...

surto de la dutxa i començo a vestir-me, deixo la guixeta oberta amb l'abric, la bossa , a la que em faig la volta algú ha tancat la meva guixeta . -Ahhhhhh!!! L'abric, la bossa, les claus i el telèfon!!!! Però quina bar-ra!!!

ZUMBA®

-Què et passa!!! Em diu una companya.

-Què algú m'ha tancat la guixeta amb tot dins i ara ni puc sortir d'aquí, ni entrar a casa, i a sobre faig tard a la feina!!!!

-Tranquil·la, aviseu a recepció i que l'obrin.

-Què ha passat?

Doncs que algú ha tancat la meua guixeta amb TOT dins!!!

- Quina és?

- Aquesta.

- Segura? Mira que l'hauré de forçar.

- És clar, tinc el mòbil dins, truca'm i ho veuràs. De sobte, ve una senyora de les dutxes cap a les guixetes. Jo la miro amb cara de pocs amics i penso (a veure quina guixeta obri). La dona tan tranquil·la obri la meua guixeta i treu la seva motxilla.

La resta ens quedem bocavadades, la senyora ni s'immuta i joestic que em pujo per les parets!!!

Escolti, m'ha tancat la guixeta amb la seva motxilla i el meu abric i bossa!!!

Eh? no, és el meu abric!

Què no, miri les butxaques que porto la cartera amb el carnet!!!

Ui! nena ho sento, creia qe era el meu!

Apa noia tot solucionat, no cal forçar la guixeta. Vigili més la propera vegada senyora!

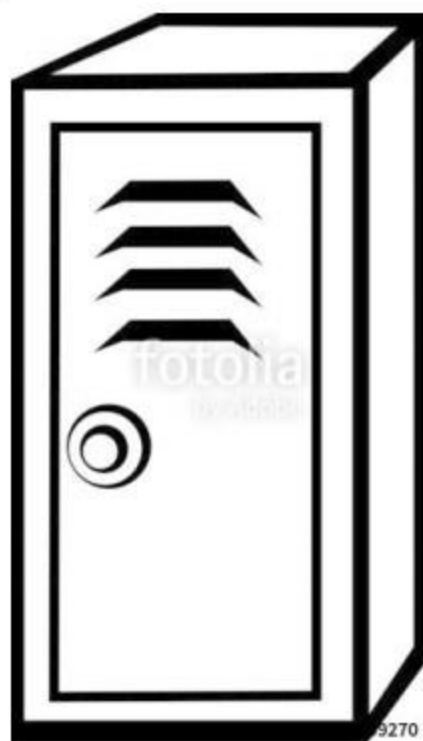
Ara corrents a treballar, no arribo, perdo el tren i ...

Renoí. M'hauria d'haver quedat al llit!!!!

Mar Francès

lingüístic

Professora de l'Àmbit

PIEL NEGRA

Leo el periódico y bebo,
un sorbo de mi caña de cerveza...

Entras tú, con tu piel negra
y cabellos negros en tu cabeza.

Portas en tu espalda
una mochila repleta,
de objetos y prendas...
...que vender intentas.

Tus ojos te delatan
con una expresión de tristeza
y tú, me ofreces algo...
...que mi ademán rechaza.

Y sin un mal gesto
guardas tus prendas
¡ y te marchas ¡

Cierro el periódico,
y le doy otro trago,
a mi caña de cerveza...
y te miro desde la distancia...
eres joven, piel negra
y cabellos negros en tu cabeza.
Y me pregunto de donde vienes
y donde duermes...

...no se nada de tu vida
pero hoy... mi conciencia,
me dice que te he robado
un bocado de comida...
Acabo mi caña de cerveza,
la pago, y dejo algo de propina,
pero hoy mi conciencia
no dormirá tranquila...
...y sueño, con tu piel negra,
y tus cabellos negros
en mi cabeza.

Francisco Lira
ANGLÈS 1, TARDA

Objects

They are some headphones to listen to music with keypad to control the volume.

I like them because I can listen to music without disturbing others.

It is a book that advises you on how to educate your dog.

Because I like reading and I love dogs.

It is a cube of Rubik has face with a different colour each. It only has corners and centres. It is solved with algorithms.

Because it awakens my brain, keeps my mind active and is entertaining.

I chose them because they are my greatest hobbies.

Andrea Cruz Bellerino, GES II, Matí

L' anècdota de la meva vida

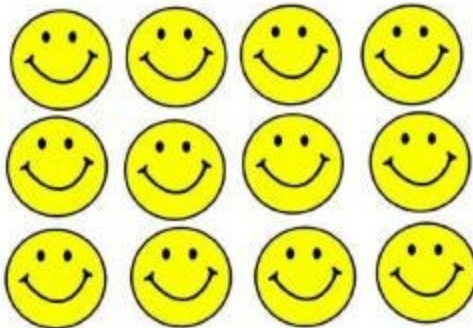
El meu pastís

Demà és el meu aniversari faig 18 anys i tindrè un pastís molt gran i molt bonic. El pastís tindrà els números 1 i 8. Per mi fer anys és molt important perquè puc fer més coses que abans però he de vigilar i pensar en com ser una persona adulta poc a poc. Fer 18 anys té coses bones i coses dolentes.

Abel Jiménez.

M'agradaria Millorar

M'agradaria millorar el meu comportament a classe perquè em distrec molt ràpidament i em costa molt atendre perquè tinc dèficit d'atenció i per això em costa però ara m'estic esforçant i tinc por a perdre la meva plaça a l'escola perquè em poden fer fora per les faltes d'assistència i el meu comportament millorable, no vull perdre l'oportunitat que m'han donat i sé que si no ho aprofito me'n penediria tota la vida. Sóc conscient que m'estic esforçant tard però faré tot el que pugui per no perdre la meva plaça a l'escola i aprovar.

Ivan Aguilar.

Un viatge

Vaig fer el camí de Santiago fa dos anys, amb la meva família de part del meu pare. Les meves cosines, els meus tiets i el meu pare. El camí va començar a França fins a la Catedral de Santiago. No recordo molt bé els quilòmetres que fèiem cada dia, però sé que més de 10 quilòmetres segur. Em va agradar tot del camí, les catedrals, els pobles, el menjar, etc. Però el que més em va agradar va ser la Catedral de Santiago, és molt gran i molt bonica.

Tania Chover Campos

Carta a una Mare

Carta a una mare! Et vull donar les gràcies un altre cop pel tracte que has tingut amb mi. Com m'has ensenyat a ser com sóc avui dia a ser un home de profit amb el meu treball, la meva família i moltes coses que mai acabaria d'agrair-te. No oblidu totes les coses que hem viscut en el passat, les que vivim ara en el present i les del futur relacionades amb la teva incansable ajuda i afecte. T'estimo.

Antonio Ortiz Benitez.

¿Qué sientes cuándo hay catástrofes naturales?

A veces, cuando veo las noticias pienso: “menos mal que yo no estaba allí”. Que suerte estar lejos de aquella isla arrasada por un huracán. Que suerte estar lejos de aquel volcán en erupción.! ¡El ser humano es tan pequeño ante las catástrofes naturales!

El lugar y la familia donde naces es una lotería. Si el terremoto es en un país pobre, las casas se hundirán y morirán muchas personas. Si el país es más desarrollado, aguantarán más, pero a veces todo desaparece y te das cuenta de que la naturaleza da sacudidas como bofetadas que te abren los ojos a la realidad. No somos tan importantes. El ser humano ha transformado este mundo, a veces para bien, muchas veces para mal, pero esa transformación se nos vuelve en contra y ahí esta ella, LA NATURALEZA, con todo su poder. El rio que vuelve a su cauce original, el fuego que quiere salir de las entrañas de la tierra, esa misma tierra que se rompe tragándose pueblos enteros...

Quizás tendríamos que respetarla más así tal vez aprenderíamos a respetarnos entre nosotros.

Isabel Garcia Malvesi

Activitats de l'escola

La setmana de la ciència

M'ha resultat molt interessant. Desconeixia el quadre de les Menines i ha despertat molt interès en mi. He descobert un quadre complex i molt treballat.

Els càlculs matemàtics que aquest home ha fet per saber-ne més del quadre són sorprenents i motivadors.

Tant el mirall amb les figures dels reis, com la il·luminació de l'habitació, com les persones tapant el terra, com el propi pintor Velázquez són impressionants.

A partir d'ara, quan vegi un quadre, pensaré en ell amb més perspectives.

Alí Ribas GES II Matí

PREMI AL MILLOR MONIATO DISFRESSAT

PREMI AL MILLOR MONIATO DISFRESSAT

Temps de tradicions

Tots Sants és una festa dedicada al record dels avantpassats. Té el seu origen en una vella tradició pagana que se celebrava a tot Europa en la qual s'assimilava la fi de la collita i el bon temps amb el culte a les ànimes dels familiars morts.

Un dels costums d'aquesta celebració a les nostres terres és la visita als cementiris, menjar castanyes i l'elaboració de panellets.

Amb el temps, però, ha canviat molt la relació que la societat té amb la mort i, per tant, també s'ha transformat la festa. Sense aquest canvi de mentalitat no es pot entendre la ràpida acceptació d'altres models de celebració, com Halloween, que fan de Tots Sants una festa lúdica.

Josep Lluís Ocón
COMPETIC INICIAL AVANÇAT-CAP PUIGENER

Els panellets

És un postre que es feia pel dia de tots els Sants .

Vaig fer-los mirant una recepta .

A la meva mare li agradava molt. Quan s' acabava aquést dia em preguntava : Sole faràs panellets? Jo li deia que sí, després els li donava i li agradaven molt.

Aquest àpat ve de molt antic. L'origen és mortuori quan alguna persona es moria a casa es velava a la mateixa a casa.

Els familiars treien panellets i vi moscatel.

Soledad
Català Llindar

Comida familiar en casa de mis tíos

El 24 de diciembre de 2012 comenzó una pequeña tradición navideña entre mi hermana y yo.

Cada año por estas fiestas y durante esas tediosas reuniones familiares nos vamos siempre a un parque que hay bajo el piso de mis tíos.

Empezó un día en que mi hermana estaba sentada en el sofá con cara de aburrimiento e imaginando como sería el apocalipsis ideal, me senté a su lado y al rato se giró y me pregunto si me apetecía ir afuera, a algún lugar donde no hubiera mucha gente ni humo ni olor a comida ni mucho menos niños pesados.

Solo había un lugar cerca de la casa así: el parque

Le pedimos las llaves a mi tía, bajamos por el ascensor hasta el parking (solo se puede acceder por el parking o saltando la valla) y nos quedamos allí hasta que llegó la hora de irse

Y así desde hace cinco años

Thais González

GES II Matí

Mi navidad

Cuando llegan las fiestas de navidad, en mi familia tenemos varias tradiciones que se hacen desde que yo tengo memoria.

A mediados de diciembre sacamos los adornos de navidad del armario y los montamos en casa. Mi padre es el que se encarga de poner las luces navideñas en el balcón, mi madre va decorando toda la casa con los adornos que yo hacía de pequeño en el colegio y yo soy el encargado de montar el árbol con sus luces, bolas y guirnaldas.

Unos días antes de que llegue el día de navidad mí padre y yo nos encargamos de ir al centro comercial a comprar los regalos, los ingredientes y también los alimentos que comeremos. Mi madre siempre nos hace una lista y ella luego es la que lo preparada todo en la cocina. Ella siempre prepara para el día 25 una *escudella i carn d'olla*. También solemos comprar turrones de varias clases, trufas, barquillos y polvorones. Cada año participamos en la cesta de navidad del bar de unos amigos con un número que escogemos para entrar en la rifa.

Compramos varios números del gordo de la lotería de diferentes ciudades de España y también vendemos participaciones del número de la asociación de vecinos.

El día de navidad hacemos la comida en casa, ya que viene el hermano de mi padre con su mujer y se quedan hasta el 26 ya que vienen desde Zaragoza y es el único día que nos juntamos.

Para nochevieja siempre vamos a casa de unos amigos de mis padres, allí cenamos, nos comemos las uvas y tomamos unas copas para celebrar el año nuevo.

El día de reyes nos juntamos con toda la familia de mi madre, que somos unos 30. En casa de mi abuela y traemos varios regalos para los más pequeños.

Mi abuela prepara un pavo para chuparte los dedos y uno de mis tíos que es chef en un restaurante se encarga del catering con una variedad de alimentos para todos los presentes. Una tradición que siempre hacia de pequeño era la de ir con mis amigos por las casas del barrio pidiendo el aguinaldo, lo que recogíamos al final del día lo compartíamos entre los que habíamos ido y nos lo gastábamos en chucherías.

Oriol Gisbert

¿La Navidad es tradición o negocio?

Navidad época de tradición, luz, ilusión, alegría y color., eso es lo que me gustaría a mí, pero la realidad es muy diferente, y eso hace que estas fechas me resulten tristes, agotadoras y estresantes. Me hacen desear que terminen cuanto antes.

Navidad época de negocio, compras, regalos, loterías, costumbres, comida y más comida, la verdad es que mientras unos se matan a trabajar, otros no paran de gastar y gastar, todo es puro negocio.

Yo pienso que la navidad de la ilusión se acaba cuando crecemos, y ahora se es niño cada vez menos tiempo, y eso me entristece profundamente.

Elena Escobar

COMPETIC

Otras navidades

Todas las navidades mi padre traía a casa la copa de un pino que el mismo había cortado, entonces no estaba prohibido. Ese era un momento súper mágico por que los niños (mis hermanos, mis primos, los vecinos, los hijos de no sé quién) sabían que entonces empezaba la Navidad. Aunque fuera muy pequeño, el árbol entrando por la puerta del garaje era el gran momento y a partir de entonces teníamos una aventura entre manos: conseguir caramelos y papeles para hacer la decoración que colgaría del árbol. No teníamos luces, ni bolas de colores, pero conseguíamos unos árboles muy bonitos. Las guirnaldas se hacían doblando páginas de papel en cuadraditos chiquititos que se recortaban en círculos y luego se cosían con un hilo. Mi madre era una gran experta, sus bolas de papel de color rojo siempre fueron impresionantes. Luego los niños íbamos a pedir caramelos, los mejores eran los bastones o los caramelos envueltos con colores brillantes, les anudábamos un hilo y al árbol, y pobre de aquel que se le ocurriera comérselo. Al final colocábamos la estrella. Nuestra estrella era la misma cada año, una gran estrella de plástico de color plata. Cuando el árbol ya estaba acabado, empezábamos a pensar en los reyes y en conseguir comida para los camellos. Esa comida que, la noche de reyes, dejaríamos en las ventanas junto con nuestros zapatos. El mejor regalo, una muñeca, una cuerda para jugar a la comba, un fuerte de madera hecho por mi padrino, una maleta nueva para el colegio. No hace tanto tiempo

Ángeles Gómez Temprado
Competic II

El pueblo de la Sierra

Las Navidades son fechas tan especiales como ansiadas. Fechas familiares de unión y como no, en las que cogemos unos kilos de más. Por supuesto no se puede olvidar las noches de fiesta en noche vieja, noche buena, año nuevo y noche de reyes. Yo personalmente, me quedo con todo ello sobre todo con la unión de la familia, ésas comidas y cenas a la luz y el calor de la lumbre. La ilusión de las pequeñas de la familia al montar el árbol de Navidad con sus guirnaldas, sus bolas relucientes de nieve y su estrella en la punta. También cuando alguno de la familia se disfraza de Papa Noel para sorprender a las pequeñas de la familia: Naima, Yassira y Samira. Por eso me quedo con esto, con la ilusión que rodea estas fechas especiales y por los brindis, en recuerdo de los que están y los que se han ido.

Adrián Montaña

La meva família

Des de que tinc mesos els meus pares porten decorant la casa muntant el Betlem i enviant cartes de Nadal a la meva família. Des de que tinc mesos porto celebrant les festes de Nadal amb la meva família. El dia del Pare Noel els meus avis em donaven diferents xocolates i dinàvem els 5 junts.

El dia 24, 26 i 6 de gener ho celebro amb la família de la meva mare que són 4 germans. Cada any anem a diferents cases a celebrar la Vigília de Nadal. Després de sopar amb la família quan jo era petita deia la poesia i ens donava diners després feia cagar el tió. Però el dia 1 de gener només ho celebro amb els pares i uns tiets que cada any ho celebrem entre casa meva i la casa dels meus tiets. Per Sant Esteve dinem junts i després anem a fer partides al quinto. Per reis des de petita anem a buscar els regals a casa dels meus tiets dinem junts i de postre mengem el tortell de reis i a qui li toca la faba fa el pròxim any el tortell de reis.

El dia 24 Desembre des dels 14 anys porto fent l'amic invisible amb la família que cada any em toca algú diferent i tinc que ficar 3 euros pel regal. Fa 3 anys que fem alguna activitat tant gran com a petits. Fa dos anys vàrem fer un "tu cara me suena" el 2015 vaig fer "Duo Dinamico", El 2016 vaig fer de Daniel Diges i aquest any faig de Los Chunguitos amb els meus pares total q tota la meva família ens ho passem molt divertit i ens riem molt.

Beatriu Caballé

Competic II

Racó literari i artístic

Leer amplía horizontes de imaginación. ¿Cuál es tu último libro leído? *La Catedral*, *He jugat amb els llops* o *La hija de la noche*. Estos libros son lecturas prescriptivas y renovadas en los estudios de GES este año para aumentar, iniciar o favorecer vuestro gusto literario.

Aquesta pàgina de la revista està dedicada a la lectura i a l'espai de l'escola, la Biblioteca. Els llibres estan a la vostra disposició i els podeu recollir en préstec seguint aquests passos que teniu a sota.

If you want to read in English there are some books for you from low levels to high.

Please, connect your mind with books!!

Connecta't amb els llibres!

Conecta-te con los libros!

¿Vols endur-te un llibre prestat?

Només has de seguir aquests 3 passos

1. Apunta en el **REGISTRE DE PRÉSTEC** les dades que es demanen del llibre/CD/DVD que t'emportes.
2. Quan tornis el material l'has de deixar a la capsa:
RETORN DE PRÉSTEC.
3. Anota en el **REGISTRE DE PRÉSTEC** la data de retorn.

Verdades de la vida .

Si para recobrar lo recobrado
debí perder primero lo perdido.
Si para soportar lo soportado,
fue menester haber estado herido.
Doy por bien sufrido lo sufrido.

Doy por bien llorado lo llorado
porque, después de todo he comprobado
que no se goza bien de lo gozado
sino, después de haberlo padecido.

Porque después de todo he comprendido
que lo que el árbol tiene de florido
vive de lo que tiene sepultado.

Conchi Chao

Sortir al carrer per protestar

En aquests temps que corren, si hi ha alguna injustícia o alguna cosa que no trobem bé, el millor és sortir al carrer i protestar, mitjançant una manifestació per reivindicar les nostres idees. Si protestem tots junts farem més força perquè ens escoltin i llavors serà més fàcil que la petició es faci realitat.

No hem de tenir por, a vegades les lleis són injustes i cal desobeir-les. Per exemple, gràcies a les protestes, les dones van poder votar. També fa anys gràcies a les manifestacions l'horari laboral es va reduir de 10 a 8 hores.

En aquests darrers dies, la gent es manifesta perquè hi ha unes persones empresonades per motius polítics i són innocents.

Ana Cano

Català lllindar

CALIGRAMAS

Loli Nicolás Jotas
 Ges I Vespre.
 Tutora: Elena.

acoger con el que todos soñamos, en el cual se pasan nuestras tristezas
 cálidos
 Ese hogar dulce,
 Ges I Vespre.
 Loli N.J.
 "Mi hogar"
 disfrutar de nuestro hogar es privilegio.
 todo
 un mundo de sensaciones

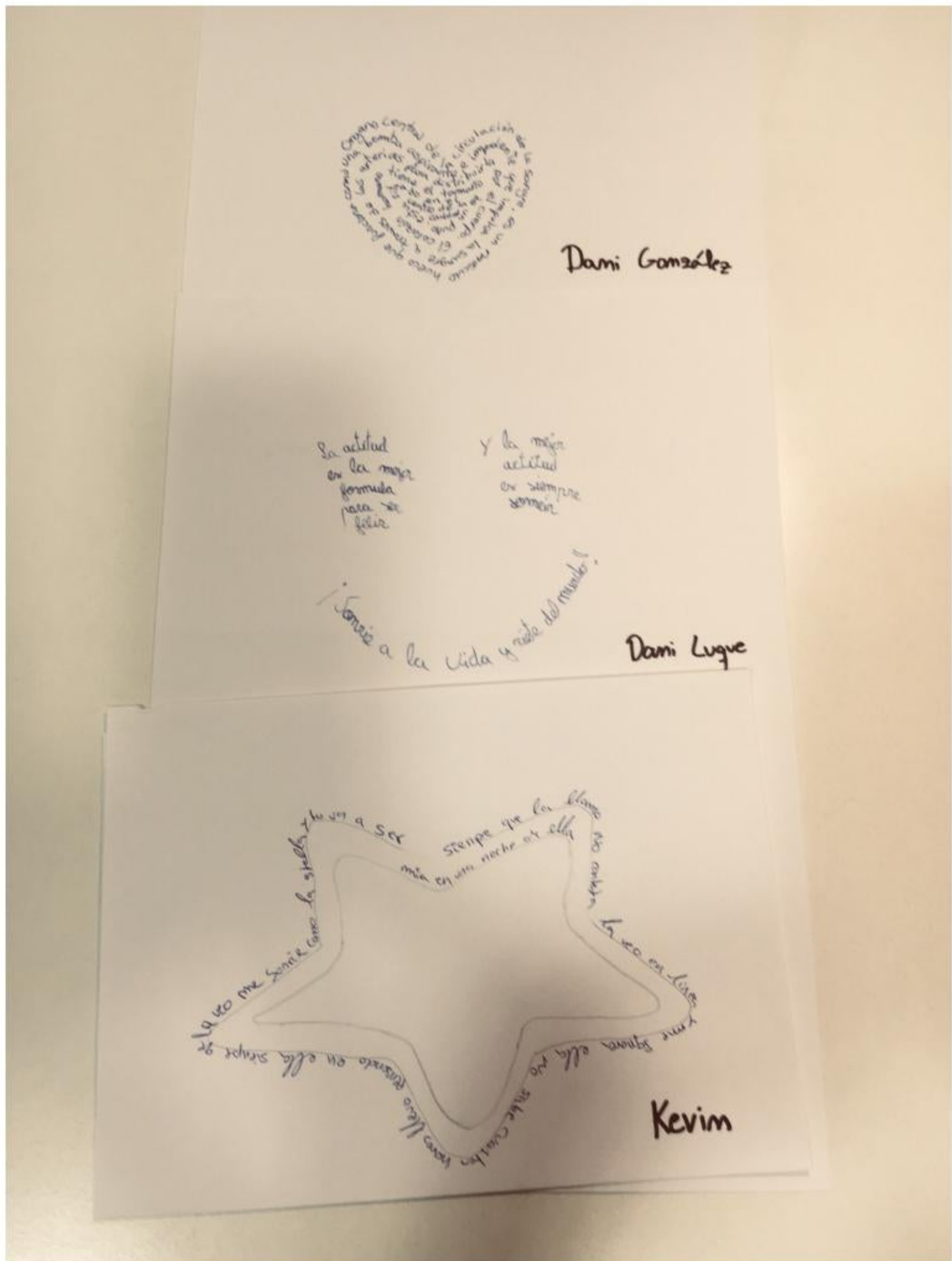
Antonio
 Dominguez

Esta es una prenda imprescindible en invierno las
 has de lana de hilo de muselina
 De distintos colores y tamaños. Mas largas
 mas cortas de rayas de cuadros lisas y del
 mil colores para ponerte con lo que tu quieras

Jose Carlos
 Nima

que tu quieras aprender, ya veces madre que tu querido hijo aprende a leer.
 larga la vida tanto el seba voc muchos cosas mere que
 hacer ahora reconoces lo malo que hacer me da verguena
 una llena

El término caligrama, que procede del vocablo francés *calligramme*, refiere a un texto que, gracias a la organización de las letras, también se constituye como un dibujo. Los caligramas, de este modo, suelen combinar la poesía con la representación gráfica de figuras vinculadas a la temática de los versos.

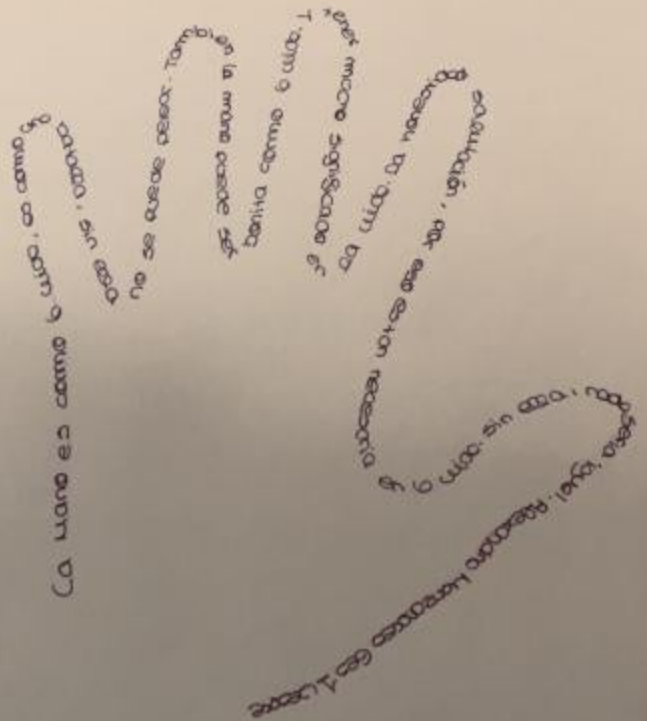

Alexandra Hernandez
Geo 1 Uespa

Este es
un
trazo de esta
corta o tipo de
texto peludo, de varias
de roya, de forma circular
que se hace con roya, desmenu
a tu modo, con botas o un bambú.

Michele

**MISSATGES EN CONTRA DE LA VIOLÈNCIA DE GÈNERE FETS A
LES MATÈRIES DE TALLER D'ESCRITURA I EMPRENEDORIA
GES I, GRUP DE MATÍ**

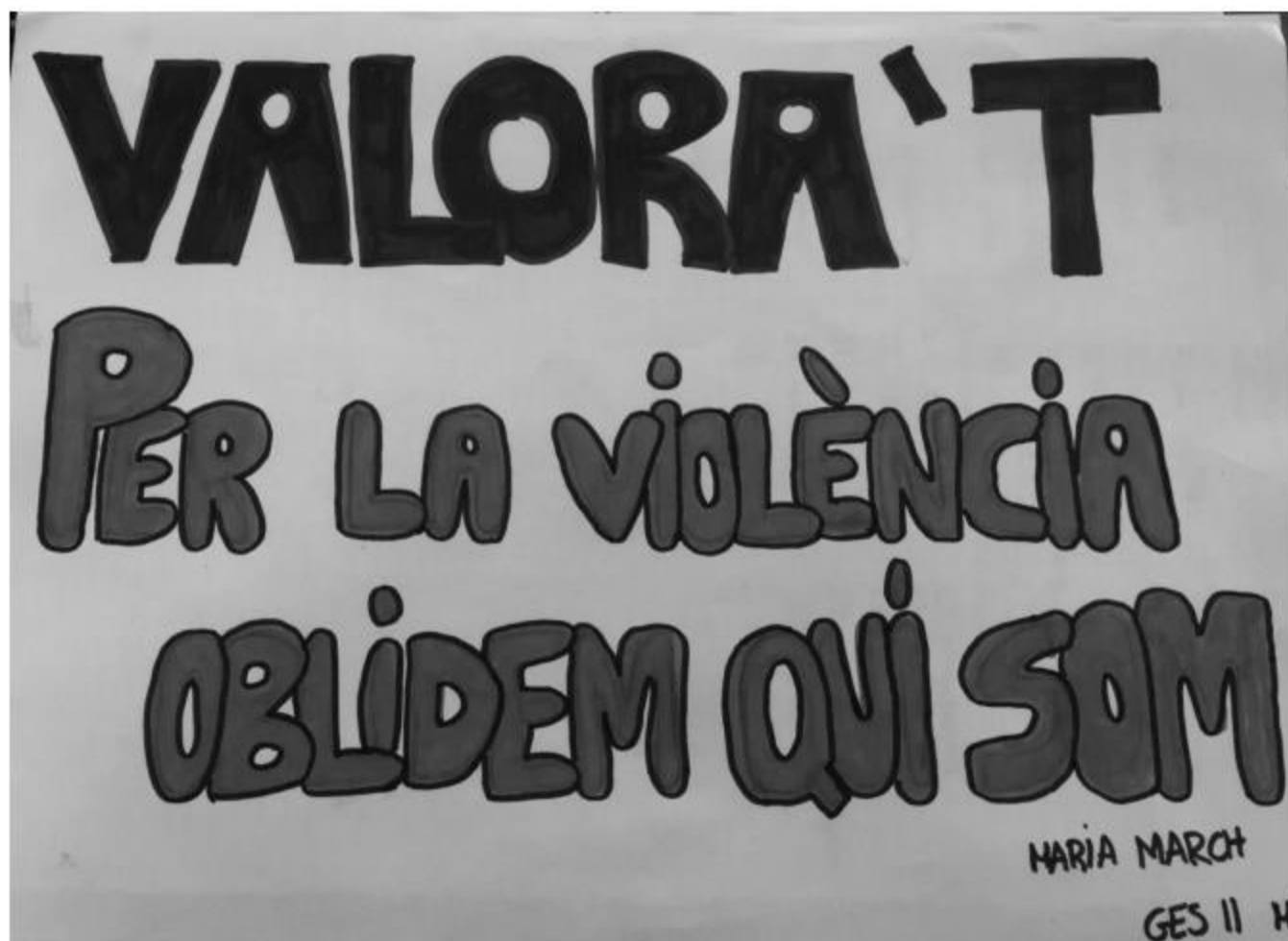
JO ESTUDIO PERQUÈ:

- * Perquè m'estimo.
- * Perquè vull superar-me.
- * *Per sentir-me millor.*
- * *Per ser un gran exemple.*
- * *Per millorar àmbits laborals.*
- * *Per ajudar als meus fills en els deures.*
- * Per emprendre projectes.

Per molts motius més i per ser jo mateixa!!!

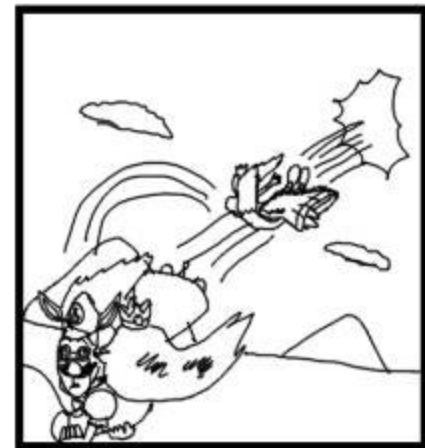
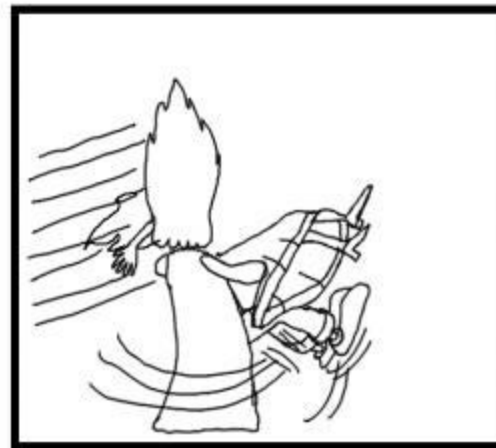
El 8 de novembre és el dia declarat contra l'erradicació de la violència de gènere. Des de l'escola aquests cartells formen part de com els alumnes fan la seva particular i personal prevenció.

LUIGIMAX NINTENDO INFINIT 3: SALVAR LA PRINCESA PEACH

FI

Valors en la democràcia

La democràcia no és només un sistema per poder dir, sinó que consta d'uns valors. Podríem dir que són molt importants per a societat i el bon funcionament del dia a dia. Aquests valors són: la dignitat personal, la tolerància, el respecte dels drets humans, l'autonomia, el respecte a les minories...Tots aquest valors ,no solament s'han d'aplicar a les institucions o al Parlament, sinó que és important que la tinguem nosaltres mateixos.

Si parlem de la democràcia en l'aspecte més burocràtic al nostre país, hauríem de dir que es respecta bastant bé en els temes de valors. Sempre hi ha coses que es poden millorar, en canvi en altres països per exemple, la Xina estan molt lluny d'aconseguir aquests valors.

Una falta de valors molt important és la tolerància , on els homosexuals són recriminats en les zones amb la cultura més conservadores. Podríem continuar amb altra punt a tenir en compte en aquest mateix país, la pena de mort, el nombre d'execucions es més gran que el de la resta dels països del món en el seu conjunt.

La democràcia comparat amb altres llocs és un dels millors sistemes que hi ha per conviure. Pretén evitar que la voluntat majoritària sempre s'imposi sobre els drets de qualsevol minoria davant de la majoria. És a dir, fa que es puguin respectar les minories, si no seria una dictadura. La selecció dels governants basada en eleccions periòdiques fa possible que no governi el mateix. I finalment dir que el poble és qui té el poder, una acció que la cedeixen a una minoria per ser representats.

Dani Luque

GES I, Vespre

democràcia!
democràcia!
democràcia!

Sota la palmera

¡Qué bonito es mi País!

Me llamo Naima, me gustaría explicarte algunas cosas de mi país, Marruecos.

Mi ciudad es Marrakech. Es una ciudad que atrae a mucha gente. Tiene muchos museos de cuadros y de objetos muy antiguos. Cada día es visitada por muchos turistas. Me encantan los carros de caballos que están dentro de la ciudad.

La comida en Marruecos es deliciosa: el Tajín, el cuscús, los pasteles... Hay muchas comidas diferentes. También me encanta la plaza de Saha Lefan que ofrece actividades diferentes: Hay músicos tocando, cómicos que hacen reír la gente, hay chicas que hacen dibujos de henna y mucha gente que canta allí.

Os invito a visitar Marrakech.

NAIMA

Instrumental, La Concordia

Viatge de senderisme al Rif de Marroc

Fa cinc anys vam anar al Marroc a fer una ruta pel Rif. Sortíem de Sevilla per tant van arribar tres dies abans i van aprofitar en visitar les processons de Sevilla. Són espectaculars i la gent ho viu molt intensament. El Dijous Sant vam agafar l'autocar i vam arribar a Algeciras per agafar el ferri fins a Tànger.

Des de Tànger ens vam traslladar al Rif i vam començar la ruta. Caminàvem de sis a set hores. I dormíem en tendes de campanya o en albergues. Quan arribàvem de caminar teníem els sopars a taula amb tot els manjars marroquins i fruits secs . Mi millor record és que a la nit , sota la lluna preniem el té acompanyat de música amb els instruments típics del país.

La ruta tenia que acabar en el Pont de Dêu, però les pluges de la setmana anterior ens vam fer impossible i al final vam acabar a Xagüen, és un poble de cases blaves i blanques , carrers estrets, amb una plaça i una Medina que són monuments nacionals.

Viaje con los compañeros de clase

Me gustaría hacer un Viaje junto a los compañeros de clase por ejemplo a la ciudad de Ámsterdam en (Holanda) para visitar la ciudad de los Tulipanes y sus Molinos de Viento, aparte de aprender un poco sus costumbres y su idioma. Desde que era pequeño siempre he soñado con visitar esta ciudad, pero aún no he tenido la oportunidad de hacerlo, si ahora se pudiera llevar a cabo sería muy bonito poder disfrutar de una nueva experiencia y poder hacerlo con los compañeros y comentar el parecer de cada uno creo que sería maravilloso realizar ese sueño que siempre he tenido.

Manuela Vaquera Hernández

Un viatge que m'agradaria fer

M'agradaria fer un viatge al meu país, per celebrar les festes del Nadal amb la meva família.

Les festes nadalenques són divertides que celebrem amb família i amics. Es prepara grans quantitat de menjar, en el que incloem:

- Carns
- Amanida
- Dolços
- Vi

Són festes molt acolorides i alegres.

Enyoro molt tota la meva família i sobretot els meu fills.

Joselyn Medina
Català Ilindar

No toquen
les nostres
escoles

¡SÍ A LA DEMOCRACIA!
¡SÍ A LA JUSTICIA!
¡SÍ A LA LIBERTAD!

¡SÍ A LA
VIDA!

QUINO
17/4/87

C.F.A. Concòrdia

Zitzània

Unió Europea
Fons social europeu
L'FSE inverteix en el teu futur

Generalitat de Catalunya
Departament d'Ensenyament